



1 § Justering av protokoll

Justerades protokollet för den 18 oktober.

2 § Val av ledamöter och suppleanter till Nordiska rådets svenska delegation

Företogs val av tjugo ledamöter och tjugo suppleanter till Nordiska rådets svenska delegation.

Valberedningen hade enhälligt beslutat om gemensamma listor för valen av ledamöter och suppleanter till Nordiska rådets svenska delegation.

Sedan en promemoria innehållande de gemensamma listorna delats ut och godkänts av kammaren befanns följande personer, vilkas namn i här angiven ordning upptagits på respektive listor, valda för riksmötet 2007/08:

Ledamöter

Sinikka Bohlin (s)
Kent Olsson (m)
Lars Wegendal (s)
Lisbeth Grönfeldt Bergman (m)
Monica Green (s)
Billy Gustafsson (s)
Hans Wallmark (m)
Stefan Tornberg (c)
Anita Brodén (fp)
Maria Stenberg (s)
Marianne Kierkemann (m)
Gunilla Tjernberg (kd)
Elina Linna (v)
Göte Wahlström (s)
Mats Johansson (m)

Jan Lindholm (mp)
Ann-Kristine Johansson (s)
Christer Adelsbo (s)
Jessica Polfjärd (m)
Johan Linander (c)

suppleanter

Mona Sahlin (s)
Lars Lindblad (m)
Britt Bohlin Olsson (s)
Cecilia Widegren (m)
Laila Bjurling (s)
Claes-Göran Brandin (s)
Rolf Gunnarsson (m)
Erik A Eriksson (c)
Christer Winbäck (fp)
Peter Hultqvist (s)
Katarina Brännström (m)
Else-Marie Lindgren (kd)
Lars Ohly (v)
Kerstin Haglö (s)
Nils Oskar Nilsson (m)
Maria Wetterstrand (mp)
Sylvia Lindgren (s)
Hans Olsson (s)
Anna Bergkvist (m)
Annie Johansson (c)

*Särskild debatt om
Finansdepartementets
samröre med invest-
mentbanken Carnegie
kring försäljningen av
sex statliga bolag*

**3 § Särskild debatt om Finansdepartementets samröre med invest-
mentbanken Carnegie kring försäljningen av sex statliga bolag**

Anf. 1 Statsrådet MATS ODELL (kd):

Herr talman! God morgon och ett särskilt god morgon till företrädarna för oppositionen som har begärt den här debatten! Frågorna har ställts till statsministern, men arbetet i regeringen är så fördelat att det är jag som svarar för att bereda ärenden som rör minskningen av statens ägande i de sex bolag som här är aktuella.

Jag ska självklart börja, herr talman, med att svara på oppositionens frågor, men jag vill också ännu en gång redogöra för de motiv som regeringen har för att minska statens ägande i bolag som arbetar på fullt konkurrensutsatta marknader.

Om man tittar på de frågor som oppositionen har ställt ser man ganska snart att intresset för att kartlägga relationen mellan Näringsdepartementet, som det faktiskt handlar om, och Carnegie är ganska litet. Det kan man förstå när man vet att det var Thomas Östros som näringsminister som tecknade det ramavtal med Carnegie som har legat till grund för de här relationerna. Det förnyades så sent som i september 2006, herr talman. Det handlar snarare om att man är i opposition mot själva försäljningen av de här bolagen.

Den första frågan är: Varför har regeringen skiftat syn på hur försäljningarna ska genomföras? Svaret är att regeringen inte har skiftat syn. Det är en synvilla. Det enda är att Carnegie inte längre kommer att vara rådgivare. Det ramavtal som Thomas Östros tecknade löpte ut den 1 oktober för övrigt.

Hur ser jag på Riksrevisionens kritik? Som jag har framhållit tidigare delar regeringen inte riksrevisor Lennart Grufbergs åsikt att beredningen inte följt grundlagen. Det kommer för övrigt att granskas i konstitutionsutskottet. Vi får väl avvakta det. Till yttermera visso, herr talman, har vi följt exakt de principer som tidigare socialdemokratiska regeringar har tillämpat, och då har vänstermajoriteten i konstitutionsutskottet försvarat detta. Nu, i opposition, byter man åsikt.

Vem ska genomföra riksdagens beslut om försäljning? var den tredje frågan. Det ska jag göra tillsammans med den organisation som finns i Regeringskansliet. På Näringsdepartementet finns sex projektgrupper som tillsammans med externa rådgivare arbetar intensivt med analys och förberedelse. En ny statssekreterare, Urban Karlström, började i måndags. En ny ordförande för rådet håller på att rekryteras. Merkostnaden för att ersätta Carnegie med annan rådgivare bedöms bli marginell, och framför allt, herr talman, i jämförelse med det ramavtal och de priser som Thomas Östros förhandlade fram är det enormt mycket billigare än om vi hade fortsatt med det.

Den fjärde frågan är: Vad delgav jag regeringskretsen om Urban Funered innan han utnämndes till statssekreterare? Regeringskretsen fick i princip samma information som allmänheten på en presskonferens den 10 september. Jag berättade i bägge fallen om hans kvalifikationer, om hans bakgrund som bolagsjurist och som *compliance officer* på Carnegie. Varken opposition eller medier riktade då kritik mot utnämningen.

Sedan kom Finansinspektionens rapport som pekar ut i huvudsak styrelsen och den nu avgångne verkställande direktören som ansvariga för bristerna. Trots detta, herr talman, blev det omöjligt för Urban Funered att fortsätta som statssekreterare. I efterhand erkänner jag gärna att jag borde ha väntat med utnämningen till dess att jag fått ta del av inspektionens granskning. Vi förlitar oss på samma kontrollsystem som andra aktörer, det vill säga den oberoende myndighetsutövningen.

Men i sammanfattningen av den debattbegäran som ligger till grund för dagens debatt avslöjar oppositionspartierna sin verkliga avsikt med de frågor som jag just har besvarat. Riksdagen, säger de, ska snart ta ställning till deras förslag att återta bemyndigandet att minska statens ägande i de aktuella företagen. De vill helt enkelt inte sälja. Det är där skon klämmer.

Herr talman! Jag beklagar naturligtvis att en stor välrenommerad investmentbank uppenbarligen har brustit i viktiga hänseenden när det gäller den interna övervakningen, men de bristerna har naturligtvis ingenting att göra med den försäljningsprocess som företrädare för oppositionen nu vill avbryta.

Regeringen anser att staten ska ägna sig åt sina huvuduppgifter som att skapa trygghet och välfärd för medborgarna. Till dessa huvuduppgifter hör inte att tillverka brännvin och hyra ut affärslokaler. Vi vill ge de här företagen bättre utvecklingsmöjligheter i privata händer och använda

Prot. 2007/08:15
24 oktober

*Särskild debatt om
Finansdepartementets
samröre med invest-
mentbanken Carnegie
kring försäljningen av
sex statliga bolag*

resurserna till att minska statsskulden och därmed skapa utrymme för infrastruktur, forskning och välfärdssatsningar i vårt land.

Herr talman! Låt mig avslutningsvis läsa ur en ganska färsk budgetproposition: På en väl fungerande marknad saknas skäl för staten att agera som producent. Staten kan i de fallen ha en viktig roll i lagstiftningen och tillsynen över lagen.

Det är lätt för mig att instämma i vad regeringen Persson på Thomas Östros ansvarsområde skrev så sent som i budgetpropositionen för 2006. Varför har ni övergett den politiken?

Anf. 2 THOMAS ÖSTROS (s):

Herr talman! Socialdemokraterna, Vänsterpartiet och Miljöpartiet har tillsammans begärt den här särskilda debatten om regeringens utförsäljning av de statliga bolagen och skandalen i Carnegie med starka kopplingar till regeringen. Vår begäran var riktad till statsminister Fredrik Reinfeldt. Vi beklagar att han inte vill delta i denna debatt.

Den svenska staten förvaltar 55 företag. Totalt finns ca 190 000 anställda i de här fina bolagen. Försiktigt räknat kan dessa bolag vara värda 800 miljarder kronor.

Jag måste säga att utförsäljningen av de statliga bolagen som leds av Mats Odell sannerligen inte har varit någon lätt resa för regeringen. Under det senaste året har vi sett en häpnadsväckande ansvarslös hantering av dessa viktiga tillgångar för svenska medborgare.

I slutet av mars hoppar chefen för den enhet på Näringsdepartementet av som ansvarar för de statliga bolagen. Hon uppger sitt argument: Jag skulle vilja göra försäljningarna på ett professionellt och ansvarsfullt sätt både mot staten och skattebetalarna, och jag känner att det finns en risk att det inte blir det. Hon har sannerligen blivit besannad. Mats Odells kommentar var att utförsäljningarna fortsätter som tänkt.

Sedan kommer den plötsliga realisationen av 8 procent av Telia Sonera. Det blir en kritikstorm. Det är en rabatt på 2 miljarder. Mats Odell beskriver det som en lysande affär, och utförsäljningarna fortsätter.

I maj konstaterar riksrevisorn Lennart Grufberg att regeringens beredning av hela utförsäljningspropositionen strider mot grundlagen. Regeringen hade gett löften om noggranna genomgångar bolag för bolag för att bedöma vad konsekvenserna blir för jobben, för huvudkontoren, för forskning och utveckling, för bolagens möjligheter. Inga sådana analyser fanns.

En varningsklocka borde ha ringt i Regeringskansliet, men Mats Odell konstaterar: Utförsäljningen går vidare i oförminskad takt.

Nu i september slöt hela styrelsen i Riksrevisionen, samtliga politiska partier, upp bakom kritiken från riksrevisorn. Mats Odell konstaterar: Utförsäljningen fortgår.

Så är vi framme vid Carnegieaffären. Den fråga som vi alla har ställt oss är: Hur kunde regeringen som sina närmaste rådgivare anställa personer med direkt koppling till skandalen på Carnegie? Mats Odell försöker nu ge intryck av att han inte visste något om skandalen när han anställde Karin Forseke som ordförande i utförsäljningsrådet och Urban Funered som sin statssekreterare.

Herr talman! Låt mig ge en liten inblick i hur Carnegieskandalen skildrades i medierna under våren, sommaren och hösten.

Dagens Industri den 25 maj: Bluffmiljoner till Carnegies chefer.

Svenska Dagbladet den 8 juni: Carnegies vinster granskas av Ekobrottsmyndigheten.

Svenska Dagbladet den 20 augusti: Carnegie pressas av Finansinspektionen.

Dagens Industri den 21 augusti: Carnegies ägare i uppror.

Svenska Dagbladet den 24 augusti: Girigheten grasserar.

Veckans Affärer den 30 augusti: Carnegie är en tickande bomb.

Nyhetsbyrån Direkt den 7 september: Carnegieledningen medveten om problemen.

Svenska Dagbladet den 8 september: Utlys en extrastämma. Aktiespararnas Gunnar Ek kräver fakta på bordet om Carnegie.

Herr talman! Två dagar senare, den 10 september, anställs Carnegies tidigare vd Karin Forseke som ordförande i regeringens nyinrättade utförsäljningsråd.

Den 10 september anställs Urban Funered, ansvarig för kontrollen i Carnegie, som statssekreterare med ansvar för utförsäljningarna och – hör och häpna – som ansvarig för regeringens arbete med kontroll av finansmarknaderna.

Att förvalta medborgarnas gemensamma förmögenhet är en oerhört viktig uppgift för en regering. Vi ser med oro på vad som nu är på väg att hända på de finansiella marknaderna.

Bolånekrisen i USA har satt tydliga spår av nervositet på börserna världen över. Årets börsuppgång i Sverige är utraderad. Sveriges kanske viktigaste företag, Ericsson, förlorade en fjärdedel av sitt värde på en enda dag häromveckan.

När Mats Odell i går bröt tystnaden efter Carnegieskandalen var vi många som hade hoppats på lite mer sans och vett när det gäller synen på det statliga ägandet. Det rimliga beskedet hade varit att lugna ned tempot, bygga upp sin raserade organisation och försöka börja bygga upp det raserade förtroendet för staten som hanterare av dessa viktiga bolag.

Beskedet från Mats Odell var det rakt motsatta. Regeringen har nu tagit fram en metod som skyndar på utförsäljningen av de statliga bolagen genom att snabba upp upphandlingen av nya rådgivare.

Låt mig ställa ett antal frågor till Mats Odell.

Kan du berätta för oss hur diskussionen med statsminister Fredrik Reinfeldt gick när du anställde Urban Funered? Du säger själv att han kände till bakgrunden att Funered var kontrollansvarig på Carnegie.

När vi, tillsammans med breda delar av samhället, kritiserar dessa två personer och de till slut avgår säger de att det är oppositionens fel att de avgick. Hade de varit kvar utan opposition i Sveriges riksdag?

Börsoron sprider sig. Är det verkligen rätt besked att i det läget säga: Vi skyndar på utförsäljningen?

Ta ditt ansvar, Mats Odell. Det handlar om mycket stora värden.
(Applåder)

I detta anförande instämde Anne Ludvigsson (s).

Prot. 2007/08:15
24 oktober

*Särskild debatt om
Finansdepartementets
samröre med invest-
mentbanken Carnegie
kring försäljningen av
sex statliga bolag*

Anf. 3 HANS ROTHENBERG (m):

Herr talman! Den här debatten handlar egentligen inte om Carnegie. Den här debatten handlar inte heller om regeringens hantering av Carnegie. Den här debatten handlar om huruvida det är bra eller inte att staten äger företag.

Debatten handlar om huruvida de sex aktuella statliga bolagen ska vara fortsatt belastade av statens ägande eller om deras värde kan frigöras till andra och bättre nyttigheter för medborgarnas bästa.

Ingen ska tro annat än att den här debatten egentligen handlar om huruvida vi ska stå kvar med ett många gånger passivt ägande av stora, fina och värdefulla bolag eller om vi ska omvandla våra gemensamma resurser på ett sätt som kommer så många människor som möjligt till godo. Då måste man höja blicken och se bortom sina övervintrade principer.

Riksdagen har givit regeringen mandat att helt eller delvis sälja statens ägarandelar i OMX, Telia Sonera, SBAB, Nordea, Vasakronan och inte minst Vin & Sprit.

Även om samtliga sex aktuella bolag skulle säljas i sin helhet kommer svenska staten ändå att vara den i särklass största ägaren av bolag i Sverige – staten och kapitalet i en och samma skepnad.

Att turerna kring Carnegie dykt upp just den senaste tiden kan synas som en ödets nyck. Beslutet att engagera Carnegie togs ju av den förra socialdemokratiska regeringen för mer än tio år sedan. De tidigare statsråden Pagrotsky, Rosengren och Östros har alla använt Carnegies kunskap och tjänster. Under ett decennium stod Carnegie högt upp på listan över företag som den gamla regeringen återkommande anlidade. Då dög Carnegie alldeles utmärkt. Det man inte visste om hade man heller inte ont av.

Den turbulens som nu visat sig råda inom Carnegie har givetvis påverkat regeringens arbete med den vidare försäljningen av de aktuella bolagen. Som alltid när det blåser som snålast måste man vara beredd att ompröva vad som är bäst för stunden och på sikt.

Att avsluta samarbetet med Carnegie på ett snyggt sätt visade sig snart vara det förnuftiga och riktiga valet. Så gjorde regeringen.

Man gjorde det för att kunna fortsätta och fullfölja det stora och viktiga uppdraget att ge de sex bolagen nya och seriösa ägare med förutsättningar att utveckla dessa bolag på ett bättre sätt än vad staten kan göra.

Man gjorde det för att kunna fullfölja uppdraget att minska varje svensk medborgares andel av statens samlade skuld.

Man gjorde det för att kunna omvandla ett passivt ägande till nyttigheter som förstärker välfärden för nuvarande och kommande generationer.

Detta handlar dagens debatt om. Det är en i grunden ideologisk debatt.

Herr talman! De tre oppositionspartierna lyckas för en gångs skull enas kring det som man är allra bäst på, nämligen att vara emot. Med en röd, en grön och en illröd stämma brister man ut i kör och ger gemensam hals i en klagolåt av samlad frustration.

För en gångs skull hävdar Socialdemokraterna tillsammans med Miljöpartiet och Vänsterpartiet värdet av att samla makten över produktionsmedlen genom ägande. Det är en klockren ideologisk tydlighet häm-

tad i rakt nedstigande led från Karl Marx via Vladimir Lenin fram till dagens Thomas Östros.

Det är denna syn på koncentrerat ägande och begränsning av en fri marknad som så tydligt skiljer ut de tre oppositionspartierna från alliansens moderna uppfattning om spridning av makt och ägande. Det är detta debatten egentligen handlar om – inte om turerna kring Carnegie.

Tillsammans med de tre allianspartierna har vi moderater flera gånger frågat oppositionens företrädare: Varför ska staten äga bolag som hyr ut kontorslokaler? Vi har tidigare flera gånger frågat: Varför är staten bättre lämpad än andra att hyra ut bankfack? Inte minst har vi frågat: Varför är staten bäst lämpad att tillverka och sälja vodka på designbuteljer?

Dessa frågor har besvarats med hummanden och undvikanden. I dag har ni åter möjlighet att ge klara besked om dessa frågor. Eller är det kanske som vi anar: Ni älskar i själva verket att ha makt och att samla makten genom att äga – äga medborgarnas pengar.

Genom den här debatten söker oppositionen oförtrutet nya avledningsspår genom att flytta diskussionen från det som den egentligen handlar om till en praktisk hanteringsfråga. Nu har vi möjlighet att på toppen av en högkonjunktur omvandla de resurser som ligger låsta i dessa fina bolag och tillförsäkra nuvarande och kommande generationer en tryggare välfärd. Detta är en stor och viktig möjlighet och den ska förvaltas väl.

(Applåder)

Anf. 4 JAN ANDERSSON (c):

Herr talman! Dagens debatt har rubriken Regeringens samröre med investmentbanken Carnegie kring försäljningen av sex statliga bolag.

När jag satt och förberedde mig i går kväll funderade jag över detta. Det är en rätt märklig rubrik. Först och främst handlar det inte om samröre. Regeringen har haft en i avtal reglerad affärsrelation med Carnegie precis som den förra regeringen, där före detta ministern Östros ingick, hade ett sådant avtal som reglerade affärsförbindelserna med Carnegie. Det handlar inte om samröre. Det handlar inte heller om försäljning av sex bolag. Det handlar om att Carnegie har varit rådgivande för försäljningen av två bolag. En mer korrekt begäran hade kanske varit debatt om regeringens avslutade affärsrelation med Carnegie avseende försäljningen av två statliga bolag.

Varför ska man lägga kraft på att analysera ordvalen i debattbegäran? Jo, jag tycker att det är lite viktigt att vi tittar inte bara på vad regeringen gör och inte bara granskar vad regeringen gör utan även tittar på vad oppositionen gör och hur oppositionen betar sig.

Vi har fattat ett demokratiskt beslut om att minska det statliga ägandet. Jag respekterar att oppositionen har en annan åsikt i den frågan. Jag accepterar också att oppositionen svär sig fri från ansvar när det gäller beslutet. Vad jag däremot inte kan acceptera är om oppositionen börjar bete sig ansvarslost. Och ett ansvarslost beteende i denna fråga skulle vara om man börjar agera på ett sådant sätt att man riskerar att sänka värdet på de bolag där vi nu vill skifta ägandet.

Jag blir lite bekymrad när jag hör Thomas Östros litania där han räknar upp datum efter datum och tidningsartikel efter tidningsartikel. Det är

Prot. 2007/08:15
24 oktober

*Särskild debatt om
Finansdepartementets
samröre med invest-
mentbanken Carnegie
kring försäljningen av
sex statliga bolag*

mer backspegel än framåtsyftande. Jag hoppas verkligen att oppositionen agerar på ett sådant sätt att vi inte kan betrakta den som ansvarslös.

Delar oppositionen min åsikt att även om man sitter i opposition har man ett ansvar för att agera så att värdet på statens egendom inte minskar?

Jag förstår nu att rubriken för ämnet kanske inte var särskilt viktig när jag har hört inledningsanförandet från Östros. Det är ingen tvekan om att debatten baseras på djupa ideologiska skillnader om staten ska driva företag eller ej. Jag frågar: Varför ska staten driva företag? Varför ska staten elda under pannorna på ett av världens mest framgångsrika brännvinskokerier? Vin & Sprit är ett mycket välskött företag som framgångsrikt producerar kvalitetsprodukter som klarar sig bra på världsmarknaden. Det är ett bolag som genererar vinster till ägaren. Men jag vill inte att vi från samhällets sida ska vara beroende av Absolut Vodka framgångar för att kunna finansiera vår gemensamma välfärd. Jag vill inte vara i det läget att vi behöver minska antalet poliser eller minska antalet högskoleplatser därför att Absolut Vodka tappar marknadsandelar. Vad är samhällsintresset av att staten ska äga en vin- och spritleverantör och vin- och spritproducent? Svara på det Thomas Östros, Kent Persson och Per Bolund.

Jag kan inte heller se att det finns något samhällsintresse för att staten ska driva bolag i sektorer där vi har fri konkurrens. Vad är samhällsintresset av att hyra ut kontorslokaler? Jag gick in och tittade på Vasakronans hemsida. Där kan man se att man har möjlighet att hyra två plan med fantastisk utsikt över centrala Göteborg. Det är en statlig uppgift att tillhandahålla den typen av service. När jag tittar vidare ser jag att man också kan få både vaktmästeri och catering från Vasakronan. Det kan inte vara en statlig uppgift att koka kaffe till konferensdeltagare.

Ännu mer förbryllad över samhällsintresset blir jag när jag ser var Vasakronan är verksam. Det är i de regionalpolitiskt utsatta regionerna Stockholm, Göteborg, Malmö, Lund och Uppsala. Det är inte ställen där det precis saknas konkurrens på den här marknaden.

Om man kommer till slutsatsen att staten ska driva företag, vilka företag ska staten då äga, och hur har oppositionen kommit fram till slutsatsen att just exakt de företag som vi i dag har i statens ägo är den optimala mixen för att tillfredsställa de samhällsintressen som jag har svårt att se?

Sedan kan man fortsättningsvis fråga hur stor andel av näringslivet som staten ska äga. Det är en mycket intressant fråga som jag hoppas att oppositionen kan ge besked om.

Jag anser att det långsiktigt kommer att gagna de bolag som vi nu vill föra ut ur det statliga ägandet. Om det gynnar bolagen kommer det också att gynna dem som har sin försörjning av bolagen. I förlängningen kommer det också att gynna skattebetalarna.

(Applåder)

Anf. 5 KARIN PILSÄTER (fp):

Herr talman! Oppositionen, för en gångs skull enig om någonting över huvud taget, har som vi har hört begärt den här debatten under rubriken Finansdepartementets samröre med investmentbanken Carnegie.

När man hör Thomas Östros och den samlade oppositionen framställa detta får man lite intrycket av att Mats Odell har anlitat familjen Sopra-

nos för att bakom lyckta dörrar kränga statliga bolag. Riktigt så är det inte, utan man har upphandlat tjänster tidigare av det företag som Thomas Östros så sent som för ett år sedan förnyade avtalet med.

Jag tycker att det är dags att föra in dessa frågor lite grann i sitt rätta sammanhang, inte bara som mina kolleger tidigare här tydligt har fört fram att grundfrågan gäller varför staten ska driva vissa typer av kommersiella företag utan också varför en del av er andra ändrat ståndpunkt 180 grader. Vad är det som har hänt på något drygt år som gör att man i grunden helt måste ompröva sin inställning till att bedriva rent kommersiell verksamhet i företag som är ute och konkurrerar med andra helt privata företag om varor och tjänster som människor själva i sin vardag privat bestämmer sig för om de ska inköpa eller inte inköpa, företag som är ute på en världsmarknad och konkurrerar med andra privata företag som bedrivs helt och hållet utifrån kommersiella synpunkter?

Thomas Östros, en rimlig frågeställning nu är följande. Om läget i Carnegie var så gravt allvarligt som du vill få det att framstå här under vintern och våren, varför skrev ni i så fall ett avtal i september 2006, och varför var kontrollen av marknaden så dålig att detta inte uppdagades tidigare när ni var ansvariga för marknadskontrollen? Här får vi egentligen tillbaka frågeställningen: Vad är statens uppgift? Är det statens uppgift att driva vissa företag eller att äga delar av vissa företag som agerar på olika marknader? Eller är det statens uppgift att se till att dessa marknader har ett bra regelverk och att statliga rättsvårdande myndigheter upprätthåller den här marknadskontrollen? Mitt svar på frågan är att det är det senare.

Eftersom vi vet att det är på det viset att på område efter område efter område litar varken kunder – privatpersoner eller företag som är kunder – på att staten när staten själv är en stor ägare och har stora vinstintressen på en viss marknad sätter upp det rätta regelverket för att marknaden ska fungera eller på att staten ser till att regelverket efterlevs. Vi vet, som sagt, att detta gäller på område efter område.

Ta telekommunikationsmarknaden där staten är en storspelare som storägare i Telia, där vi under en mycket lång tid har haft stora problem med misstroende från konkurrenternas och kundernas sida och där vi haft svårigheter att få fram bra regelverk till exempel när det gäller tillträde till nätet för att kunna få en bra konkurrens på bredbandsmarknaden. Vi vet att det här är problem, och vi vet att det finns ett mycket stort misstroende.

Eller ta till exempel energimarknaden, elmarknaden, där vi vet att det finns ett mycket stort misstroende från konkurrenter och från kunderna mot storspelaren Vattenfall och mot hur staten upprätthåller regelverket i förhållande till sina egna stora vinstintressen som man har i en dominerande spelare.

Jag tycker att det här är mycket viktigare frågeställningar för oss i riksdagen att fundera över och att också försöka göra någonting åt i stället för att med olika piruetter och ett väldigt högt tonläge försöka få det att låta som att det skulle strida mot grundlagen att man nu satt i gång en process för att minska ägandet i sex bolag.

Thomas Östros och resten av oppositionen försöker lura i allmänheten att det skulle strida mot grundlagen att genomföra de här processerna och att Riksrevisionens styrelse på något sätt ställer sig bakom en sådan slutsats, vilket naturligtvis är helt uppåt väggarna.

Prot. 2007/08:15
24 oktober

*Särskild debatt om
Finansdepartementets
samarbete med invest-
mentbanken Carnegie
kring försäljningen av
sex statliga bolag*

Riksrevisionens styrelse har valt att låta riksrevisorernas rapport om det här gå vidare för behandling i riksdagen. I riksdagen kommer frågan att behandlas av den instans som enligt grundlagen har i uppgift att granska om beredningen inom Regeringskansliet är i enlighet med de regelverk som finns.

Konstitutionsutskottet har vid många tillfällen tidigare just gjort en sådan granskning och då gång efter annan kommit fram till att det finns en skillnad när man tar fram olika förslag när det gäller affärsdrivande företag och när det gäller exempelvis lagstiftning som ju grundlagen här tar sikte på. De har kommit till en helt annan slutsats.

Jag ser verkligen fram emot att konstitutionsutskottet i enlighet med den integritet som man brukar arbeta med kommer med ett svar här.

Jag skulle vilja skicka en fråga till oppositionen: På vilket sätt anser ni att beredningen av de tre nya bemyndigandena kräver en annan beredning och remissrundor jämfört med hur det var när ni tidigare fattade beslut om de tre gamla bemyndiganden som man nu jobbar med? Inte heller de var ju remissbehandlade. Det tycker jag är en viktig fråga för oppositionen att svara på.

(Applåder)

Anf. 6 KENT PERSSON (v):

Herr talman! Karin Pilsäter recenserar redan vad jag har sagt. Jag skulle önska att du kanske väntade med det till *efter* det att jag har hållit mitt anförande.

För snart ett år sedan hölls en presskonferens med Mats Odell; närmare bestämt var det den 14 december. Han hade fått i uppdrag av regeringen att sköta om utförsäljningen av statliga företag. Mats Odell hade blivit utsedd till befälhavare över det fartyg som skulle leda den här lasten i hamn – en last bestående av sex statliga bolag till ett värde av 200 miljarder kronor.

På en presskonferens samma dag meddelar Mats Odell sin besättning med kommentaren: Vi har skapat en väldigt bra organisation för detta. Det är viktigare att det sker på ett bra, noggrant och genomtänkt sätt än att det går fort.

Den fråga jag ställer mig är om Mats Odell inte glömde både sjökort och navigeringsinstrument och till vilken hamn den här resan skulle ske.

Det visade sig nämligen att det i de farvatten där Mats Odell färdades fanns både grund och minor. Redan i slutet av mars inträffade den första grundstötningen då Malin Björkmo lämnade sitt uppdrag som chef för enheten för statens ägande – den organisation som skulle hålla i själva genomförandet.

Motivet till att hon lämnade sitt uppdrag var, som hon sade, att hon skulle vilja göra försäljningen på ett professionellt och ansvarsfullt sätt gentemot staten och skattebetalarna och att risken är stor att det inte blir på det sättet.

Här står nu Mats Odell utan styrman och med en kritik mot att besättningen inte var tillräckligt kompetent.

Till ny besättningschef utsågs Karin Forseke, före detta vd på Carnegie. Jag vet inte vad som hände under maj månad. Men någonstans vid Gustavsberg kom beskedet att fartyget var för tungt lastat. Man var tvungen att droppa en del av lasten.

8 procent av Telia Sonera skulle avyttras. På vilka grunder? frågade många. Frågan om kopparnätet var ännu inte löst. Det började onekligen kännas som att båten började ta in vatten. En inre kritik riktades mot Mats Odell för det sätt på vilket affären skulle genomföras.

Och inte blev saken bättre av att Kustbevakningen i form av Riksrevisionen beslutade att granska fartygets förehavanden. Här borde röd flagg ha visats för länge sedan!

Riksrevisionen och dess styrelse riktade skarp kritik mot regeringens beredning. Beredningen hade nämligen inte följt grundlagen. Ingen genomgång hade gjorts, som man tidigare sagt. Konsekvensanalyser saknades också.

Oppositionen hade nu försökt stoppa affären med motivet att ta in fartyget i hamn för undersökning och reparation för att se om det över huvud taget var sjödugligt. Konstitutionsutskottet kallades in. Men som vi känner till kunde Mats Odell, ihärdig befälhavare, inte se någon anledning att stoppa det hela. Färden skulle fortsätta på ett noggrant, bra och genomtänkt sätt, men inte fort.

Under juni månad dyker överbefälhavaren själv, Fredrik Reinfeldt, upp till Mats Odells hjälp. Med sina stödtrupper får de igenom ett förslag i riksdagen om att färden ska fortsätta och att avyttringen av lasten ska fortgå enligt planerna – noggrant och genomtänkt, men inte fort.

Till sin hjälp anlitar nu Mats Odell sex korvetter som har i uppgift att bedöma de farvatten som de färdas i och de hamnar som de skulle kunna tänkas angöra.

Men nu visar det sig att en av korvetterna, Carnegie, sedan maj–juni har varit under uppsikt av regeringens eget spaningsfartyg, Finansinspektionen. Huruvida Mats Odell kände till det eller inte vet jag inte. Därför ställer jag direkt följande fråga om samröre eller information: Vilken dialog har Mats Odell haft med Finansinspektionen angående Carnegie och Carnegies affärer? Det har ju visat sig att en av styrmännen på fartyget i högsta grad var inblandad i hela den undersökningen.

Svenska statens planer på att sälja ut innehavet i sex företag är det största projektet i Europa för att minska det statliga ägandet. Då är det viktigt att det görs på bästa sätt, meddelade Mats Odell den 10 september och presenterade ett råd för minskat statligt ägande.

Vilka personer ingår i den nya besättningen? Det kan man fråga sig.

Ja, Adine Grate Axén, styrelseledamot i mobiloperatören 3, ska ha hand om bedömningen av Telia Sonera. Lars O. Grönstedt, ordförande i Handelsbanken och ledamot i Industrivärlden, ska ha hand om SBAB och Nordea. Lennart Jeansson, ordförande i Stena AB och fastighetsägare, ska bedöma Vasakronan – jäv, jäv, jäv!

Anf. 7 PER BOLUND (mp):

Herr talman! Förtroende – all verksamhet inom finanssektorn och även inom vårt uppdrag som politiker bygger på förtroende. Hela Carnegieskandalen handlar i slutändan om just förtroende. Förtroende är en vara som man aldrig kan räkna med, som man inte kan köpa sig till eller beordra fram, utan det är någonting som måste vinnas om och om igen, dag efter dag.

Tyvärre har Carnegies agerande och den bristfälliga kontrollen i företaget allvarligt skadat förtroendet inom finansvärlden. Att Mats Odell

Prot. 2007/08:15
24 oktober

*Särskild debatt om
Finansdepartementets
samröre med invest-
mentbanken Carnegie
kring försäljningen av
sex statliga bolag*

samtidigt anställer två av de högst ansvariga inom Carnegie som sina närmaste medarbetare har självfallet skadat förtroendet för regeringen och för de försäljningar av statliga bolag som man genomför.

Miljöpartiet har inte någon ideologisk låsning vid vare sig att till varje pris sälja statlig egendom eller att ha kvar det statliga ägandet precis som i dag. För Miljöpartiet är statligt ägande av bolag inget självändamål, utan det är ett medel för att uppnå angelägna samhällsmål.

Mot bakgrund av det här valde Miljöpartiet att ställa sig bakom flera av de försäljningar av statliga bolag som regeringen föreslog. Just därför att vi ställde oss bakom försäljningen är vi nu extra besvikna på regeringens mycket dåliga hantering av försäljningsprocessen. Där skiljer vi oss också från Socialdemokraterna och Vänsterpartiet. Vi har inte samma ideologiska låsning, utan vi vill se varje bolag för sig. Men det tråkiga är att regeringen inte har följt det förtroende som vi har gett den. Jag tror att jag delar den känslan med många väljare som lade sin röst på borgerliga partier vid valet. Man har gett ett förtroende, och man har inte fått utdelning på det.

Från Miljöpartiets sida ser vi att försäljningsprocessen kantats av problem och dålig hantering från regeringens sida. Jag förstår att regeringspartierna i den här salen vill att den här debatten ska handla om målet, om försäljningarna i sig, inte om processen, det vill säga hur man når målet, och det just på grund av de otroliga brister som funnits och de fel som har begåtts under processens gång.

Det började, som vi har hört, med att chefen för Näringsdepartementets ägarenhet hoppade av på grund av bristande resurser och personal. Det var för svårt att göra ett seriöst jobb med de resurser som vi har i dag, sade Malin Björkmo. Det fortsatte med ett beslutsunderlag som Riksrevisionen inte tyckte uppfyllde lagen. Det fortsatte sedan med att man sålde delar av Telia till underpris, med förluster för skattebetalarna på 1 ½–2 miljarder kronor enligt bedömare. Dessutom gjorde man det innan frågan om telenätet var avgjord.

Man fortsatte med den dåliga hanteringen genom att tillsätta ett råd för försäljningar som genast visade sig bestå av personer som riskerade jävsituationer. Som kronan på verket anställdes två personer från investmentbanken Carnegie under precis samma tidsperiod som företaget utreddes av Finansinspektionen för allvarliga förseelser.

Carnegie varnades av Finansinspektionen på grund av allvarliga brister i styrningen och för kontrollen av företagets verksamhet. Man dömde Carnegie till att betala den högsta möjliga straffavgiften på 50 miljoner kronor för dessa brister. Samtidigt headhuntade Mats Odell sina närmaste medarbetare från just den här ledningen som ansvariga för verksamheten.

På Dagens Industris ledarsida den 9 oktober konstaterar man att Carnegie nu måste lära sig att man befinner sig i förtroendebranschen. Man fortsätter: Den som vill återupprätta ett svårt skadat förtroende måste förstå att det inte går att köra på som vanligt och bara följa de tvingande reglerna. Man måste bjuda till och tillämpa öppenhet, god kommunikation och beredvillighet att medge sina tillkortakommanden.

Nu är det viktigt att komma ihåg att det inte bara är Carnegie som är i förtroendebranschen. Även regeringen och Mats Odell är beroende av både finansmarknadens och allmänhetens förtroende för att försäljning-

arna av statliga bolag ska ske på ett bra sätt med bästa resultat för skattebetalarna.

Tyvärr verkar det inte alls som att Mats Odell, eller för den delen övriga representanter för regeringspartierna här, är beredda att ta till sig rådet från Dagens Industri för att återställa förtroendet. Hur har Mats Odell tillämpat god kommunikation? Hur har Mats Odell medgivit sina tillkortakommanden? Tvärtom är det hela tiden förnekanden, tidsplanen fortsätter att gälla som vanligt, inga förändringar kommer att ske.

Ibland har man en känsla av att diskutera försäljningar med Mats Odell är som att hålla vatten på en hund. Han skakar av sig alla frågor och alla invändningar och struntar blankt i att det luktar lite surt.

Herr talman! Att visa ansvarsfullhet mot skattebetalarna och statens resurser vore att gå ut och tala om att försäljningar av så stora värden fordrar stor försiktighet och att det efter alla misstag, problem och avhopp krävs en paus i försäljningsprocessen för att reparera de skador som har uppstått.

Jag tror att alla hade haft en förståelse för om försäljningarna hade blivit något försenade bara regeringen hade visat att man tar den stora oron på allvar. I stället har Mats Odell upprepat att försäljningarna inte försenas, avhoppet inte kostar något alls, inga ytterligare åtgärder behöver vidtas på Finansdepartementet. Hur återställer ett sådant agerande förtroendet för försäljningsprocessen?

Jag tycker att det är sunt förnuft att man efter en så svår kris som den som Carnegieaffären har medfört för regeringen gör precis som Dagens Industri föreslår. Man kör inte på som vanligt, man medger sina tillkortakommanden och man vidtar åtgärder. Varför fortsätter Mats Odell att göra precis tvärtom?

(Applåder)

I detta anförde instämde Thomas Östros (s).

Anf. 8 Statsrådet MATS ODELL (kd):

Herr talman! Det har vidtagits åtgärder. Jag har erkänt misstag.

Thomas Östros läste upp ett antal tidningsrubriker. Om han hade fortsatt att läsa rubriker från tiden efter Finansinspektionens rapport hade han funnit att vi tre arbetsdagar efter rapporten hade avslutat samtliga relationer med Carnegie på ett bra sätt. Mina två medarbetare hade också samtidigt lämnat sina uppdrag.

Herr talman! Thomas Östros svarade inte på min fråga. Därför upprepar jag vad jag sade. Den socialdemokratiska regeringens uppfattning om statligt ägande så sent som för drygt ett år sedan, då de hade regeringsmakten, var: På en väl fungerande marknad saknas skäl för staten att agera som producent. Staten kan i de fallen ha en viktig roll i lagstiftningen och tillsynen över lagen.

Då hade socialdemokratiska regeringar i ett decennium, herr talman, byggt sina budgetalternativ på att varje år sälja statliga företag för 15 miljarder, sammanlagt alltså en summa som motsvarar ungefär det beting som vi har satt ut under den här mandatperioden.

Ibland nådde man inte målet, ibland överträffades det med råge, som när man börsintroducerade Telia och sålde knappt 30 procent. Det gav 62

Prot. 2007/08:15
24 oktober

*Särskild debatt om
Finansdepartementets
samröre med invest-
mentbanken Carnegie
kring försäljningen av
sex statliga bolag*

miljarder kronor. Det lär ha varit en väldigt bra affär för staten. Men ni lurade 800 000 småsparare med den affären.

Beträffande de företag som nu är aktuella, herr talman, har socialdemokratiska regeringar begärt och fått riksdagens bemyndigande att sälja tre noterade, det vill säga OMX, Telia Sonera och Nordea, och precis som Karin Pilsäter påpekade utan någon som helst konsekvensanalys. Redan på 90-talet förband sig socialdemokratiska regeringar att helt och hållet avyttra innehavet i vad som då var Nordbanken, numera Nordea. Före detta näringsministern Björn Rosengren, om ni minns honom, har nyligen offentligt berättat att han ville sälja både Vin & Sprit och Vasakronan. Det är naturligtvis ett hyckleri utan like att nu motsätta sig allt vad man tidigare planerat och faktiskt hade lovat att göra.

Man har sålt ett antal företag. SSAB exempelvis är i dag ett privat blomstrande företag som var ett problemföretag under den tid staten ägde det. Det gjordes mycket bra av staten strukturellt, men det har fått sin potential också i privat ägo.

Men ni har aldrig förklarat varför staten egentligen ska binda hundratal miljarder, Thomas Östros sade 800 miljarder, i spritproduktion, i kommersiella kontorslokaler med mera i stället för att användas till sådant som staten faktiskt har ansvar för. Staten har icke ansvar för att producera och distribuera vodka i Nordamerika, Thomas Östros. Möjligen kan man undra varför Thomas Östros sålde vaccinföretaget SBL Vaccin men valde att behålla Vin & Sprit. Det skulle vara intressant om Thomas Östros använde nästa inlägg för att förklara varför det är viktigare för staten att syssla med spritproduktion än med vaccinproduktion.

Jag tror att vi här har att konstatera att debatten om Carnegie i själva verket är svepskäl. I våras sade ni nej på helt andra grunder. Ni ville till och med ändra grundlagen för att stoppa försäljningar. Man frågar sig: Finns bakom detta hyckleri också en ideologi?

Ja, uppenbarligen, herr talman, finns det en socialistisk ideologi. Detta är nytt för Socialdemokraterna. Är det detta som är Socialdemokraternas förnyelse?
(Applåder)

Anf. 9 THOMAS ÖSTROS (s):

Herr talman! Per Bolund använde en målande beskrivning av en hund som skakar på sig för att bli av med det som har blött ned. Det är vått kring talarstolen efter det senaste debattinlägget.

Låt mig börja med skrivningen i budgetpropositionen. Det nya är att man inte längre talar om sitt eget ansvar. Mats Odell är ansvarig minister för utförsäljningen av statliga bolag. Han talar inte ett dugg om sitt ansvar. Han flyr undan det varje gång han blir pressad. Nu gör han det genom att säga att vi i en socialdemokratisk budgetproposition har skrivit att vi vill sälja.

Jag blev själv förvånad när jag hörde detta, så jag gick till originalet, den socialdemokratiska budgetpropositionen. Skrivningen är tagen ur ett kapitel som handlar om huruvida staten ska starta ett nytt bolag inom arbetslivsrehabilitering. Efter kapitlet kommer regeringen fram till att man ska starta ett sådant bolag.

Jag begär inte att Mats Odell efter att ha läst detta ska börja starta några statliga bolag. Men använd inte detta som argument för att sälja ut på det sätt du gör. Det är ansvarslost och hållningslost.

Det som orsakar denna ansvarslösa hållning är, tror jag, precis det som oppositionen nu för fram i talarstolen. När man talar om statliga bolag talar man om Lenin och Marx. Det gör att man betar sig ideologiskt förblindat och ansvarslost och tågar på trots kris efter kris. Man har inte förmågan att vara pragmatisk. Man har inte förmågan att hejda sig för att man är så ideologiskt förblindad.

Man ser inte att de statliga bolagen ger en utdelning. De som nu ska säljas ger en utdelning på 16 miljarder kronor. Det är viktiga intäkter i statskassan.

Man ser inte att SBAB, som nu ska säljas, har pressat bolåneräntorna för vanliga bolånekunder med upp till 14 000 kronor per år.

Man ser inte att en ansvarslös utförsäljning av Nordea och Telia riskerar att leda till att huvudkontor, forskning, utveckling och sysselsättning lämnar Sverige, för man ser Marx och Lenin på väggen. Nu har man fått chansen, och därför ska man driva på fastän människor begär att man ska hejda sig. Nu betar er ansvarslost!

Det är djup misskötsel som vi har sett exempel på under detta år, och dessutom har vi sett ett aktivt vilseledande. Hur kommer det sig att Mats Odell nu plötsligt säger att de avgångar som vi tvingade fram i själva verket var en långsiktig strategisk plan från hans sida? Vi vet att den dagen Finansinspektionen lade fram sin oerhört kritiska rapport sade Mats Odell att han hade fullt förtroende för de två Carnegiearbetarna i Regeringskansliet. Han vill ge Carnegie en andra chans.

Vi vet att Karin Forseke när hon till slut tvingades avgå efter massiv kritik från oppositionen och från breda delar av samhället sade att det var oppositionen som hade drivit fram hennes avgång. På frågan om Mats Odell har försökt övertala henne att stanna kvar svarade hon: Ja, han hade gärna velat att jag hade fortsatt i processen. I dag vill han få det att framstå som att han minsann hade en plan för att rensa ut i hanteringen av de här viktiga frågorna.

Varför svarar du inte på mina frågor? Det är börsnedgång och börsoro. Varför kommer du då med beskedet att man ska skynda på utförsäljningen? Du säger i tidningen Kristdemokraten att du skickade Urban Funereds cv till Fredrik Reinfeldt. Vad sade då Fredrik Reinfeldt när han fick reda på att Urban Funered hade varit kontrollansvarig på Carnegie? Hur kan det komma sig att ni så djupt missköter detta stora ansvar att hantera statliga bolag för 800 miljarder kronor?

Det är den ideologiska blindheten som styr dig, Mats Odell, och det kommer att ta en ända med förskräckelse.
(Applåder)

Anf. 10 HANS ROTHENBERG (m):

Herr talman! Jag kan konstatera att det har torkat upp här nu.

Det var en intressant liknelse som Per Bolund gjorde om detta med att hålla vatten på en hund. Man kan bara undra: Varför ska man hålla vatten på en hund? Det är väl inte sjyst?

Jag vill ge Per Bolund en eloge för att han har varit med i beslutet att ge mandat för att sälja några av de statliga bolagen. Per Bolund var till och med framme och ivrade för att man skulle sälja SAS. Vi ska i dag kanske vara glada för att SAS inte står på försäljningslistan. Det hade inte varit ansvarsfullt att sälja SAS i det läge som det bolaget befinner sig i dag. Det var förnuftigt att hejda sig där.

Man kan tro att det är en nyhet att staten säljer bolag. Det är det inte. Staten har sålt mängder av bolag de senaste 30 åren. Miljarder kronor har omvandlats genom att staten under flera olika regeringar har sålt bolag. Därför kan man undra: Varför är ägandet så optimalt i dag? Varför ska vi låsa fast ägande sådant det är precis just nu?

Vi har ännu inte hört någon som säger att vi ska köpa fler bolag. Ingen har sagt att vi ska gå ut och handla bolag.

Thomas Östros tog ett bra exempel med Ericsson som tappade värde i förra veckan. Ja, det är precis så det fungerar på affärsmarknaden. Det är så det fungerar i marknadsekonomin. Det visar också att det är ansvars- tagande som krävs och att det också är oerhört riskabelt att äga företag. Därför ska man vara väldigt försiktig med att riskera medborgarnas till- gångar i denna sort av konkurrensutsatta, riskfyllda affärer. Därför finns det stor anledning att frigöra dessa tillgångar från medborgarna.

Här går politiken före nyttan, och politikens kvartalskapitalism skör- dar nya triumfer enligt Socialdemokraternas syn. Är det så man ska spela med medborgarnas pengar? Det tycker inte vi. Det är därför alliansrege- ringen vill ha en ny ordning där vi ser till att de tillgångar som finns också säkras för framtiden.

Det är 35 000 färre anställda i de statliga bolagen i dag än det var i början av 2000-talet. Däremot är det fler anställda i de statliga bolagen som verkar utomlands i dag. Är detta ansvarsfullt ägande? Är det före- dömligt? Är det så det ska gå till? Staten äger bolag, men man minskar antalet anställda i dem. Handlar det om jobb, trygghet och om att vara ett föredöme?

Jag skulle vilja rikta en fråga till framför allt Socialdemokraterna och Thomas Östros. När kom ni till insikt om att det inte stod riktigt rätt till med Carnegie? Var det i augusti eller i våras, eller var det för ett drygt år sedan när ni själva hade regeringsmakten? Vad var det för granskningar ni gjorde av de entreprenörer som ni upphandlade tjänster av? Vad gjorde ni för att kontrollera Carnegie, och vad kom ni fram till? Eller var det så att insikten kom när strålkastarna helt plötsligt riktades på den här frå- gan?

Anf. 11 JAN ANDERSSON (c):

Herr talman! En vanlig recension av regeringen från oppositionens sida vid den här typen av händelser är: För sent och för lite.

När det gäller synpunkten om för sent agerande vill jag säga att jag tycker att det är viktigt att man agerar på ett sådant sätt att man säkerstäl- ler skattebetalarnas pengar. Det innebär ibland att man behöver sova på saken innan man agerar och sparkar ut folk, företag eller annat.

När det gäller synpunkten att man har gjort för lite vill jag säga att samarbetet med Carnegie är avslutat. Det är inget man kan göra mer eller mindre av eller kraftfullt. Det är avslutat.

I ljuset av argumentationen om för sent och för lite är oppositionens råd till regeringen för framtiden att man ska göra mindre och göra det långsammare och helst inte göra något alls. Det är detta det handlar om. Man vill inte att vi ska förändra ägandet av de statliga bolagen.

Jag frågar mig varför jag inte fick något svar på frågan om varför samhället ska driva Vin & Sprit. Varför ska samhället hyra ut kontorslokaler? Jag får väl försöka ge svaret själv. Det ena svaret är: Hittills har vi tjänat pengar på det, och det har ju varit bra. Det gäller till exempel vorkamarknaden. Det andra svaret som jag anar är det tungt intellektuellt vägande svaret: Vi har ju ägt det fram till nu, så vi fortsätter väl. Det är de två svar jag kan ana så länge jag inte får något annat svar från oppositionen.

Jag förde i min inledning ett litet resonemang om hur oppositionen agerar. Jag fick inte heller här något svar på frågan om det är så att oppositionen genom en viss typ av agerande faktiskt kan agera på så sätt att värdet av de gemensamma tillgångarna minskar. Det skulle jag gärna vilja ha svar på i nästa omgång.

Anf. 12 KARIN PILSÄTER (fp):

Herr talman! För att referera till det som Kent Persson, Vänsterpartiet, sade i sin inledning: Jag är naturligtvis inte synsk, så jag visste inte vad du skulle säga i den här debatten.

Däremot vill jag påpeka att den här frågeställningen har debatterats ganska många gånger offentligt. Vi håller dessutom just nu på att behandla sakfrågan i utskottet. Vi behandlar den återigen, i samband med att vi behandlar situationen i alla de statliga bolagen. Vi har haft en aktuell debatt tidigare här, för trekvarts år sedan. Vi har haft en vanlig debatt och ett beslut om de statliga bolagen. Vi hade en beslutsdebatt så sent som i juni här i kammaren utöver alla andra interpellationsdebatter i kammaren och alla offentliga debatter i andra sammanhang.

Därför är det inte så särskilt svårt att följa vad oppositionen hittills har sagt. Vänsterpartiet och Socialdemokraterna, men inte Miljöpartiet, har sedan valet sagt: Nej, nej, nej, nej! Det är bara argumenten som får lite olika valörer och kulörer i olika debatter. Men nej är det gemensamma argumentet man har anfört.

Jag tycker inte att man grundar det särskilt tydligt, för frågan kvarstår fortfarande: Varför ska staten i dag äga och driva hela eller delar av olika bolag vars innehav i staten har kommit till på ett fullständigt slumpmässigt sätt? En del bolag äger staten i dag därför att det tidigare var naturliga monopol eller verksamheter som var organiserade på ett helt annat sätt. Det gäller till exempel Televerket. Det fanns *ett* statligt verk som levererade tjänsten att kunna ringa mellan två olika punkter och två olika människor. I dag ser den situationen helt och hållet annorlunda ut. Grunden för att Televerket var ett helägt statligt verk var en helt annan än grunden i dag för att staten ska äga ungefär en tredjedel av ett av alla de bolag som finns på den svenska telekommarknaden.

Bra, sade ni, att staten driver boläneföretag. Javisst är det sant att det i ett visst givet läge var så att ett statligt bolag råkade vara det som på just en viss delmarknad, nämligen bolänen, satte lite fart och press på konkurrens. Men det är ju också så att vi alla som bolänekunder oavsett om vi är bostadsrättsföreningar eller egnahemsägare har lärt oss under resans gång

*Särskild debatt om
Finansdepartementets
samröre med invest-
mentbanken Carnegie
kring försäljningen av
sex statliga bolag*

på 90-talet och 2000-talet att man måste kolla sina bolån. Man ska inte teckna ett avtal med den bank som råkar ligga alldeles jämte där man bor vart femte år och sedan bara betala det som står på räkningen. Hela marknaden i sig har förändrats och vi konsumenter har lärt oss att precis som när det gäller att jämföra mellan Konsum och Ica när jag ska gå och köpa min falukorv – eller om jag till och med vill ha fiskpinnar till middag – måste man kolla sina räkningar och välja vilken service och vilka priser man får när man tecknar sina bolån. Det är den viktiga förändringen, och det gör att i dag är inte det historiska exemplet med att SBAB var med och satte fart på marknaden något argument.

På samtliga de här punkterna måste vi ständigt fråga oss var argumentet finns för att driva ett visst bolag. Vi måste alla också veta att situationen var en annan på 80-talet, 70-talet och 60-talet med *ett* statligt bolag som stod för alla inköp när det gäller alkoholförsäljningen. I dag, 2007, har vi ett bolag, Vin & Sprit, som säljer 90 procent av sin produktion kors och tvärs över hela jordklotet och ägnar ganska mycket kraft och energi åt att få kineser att börja dricka vodka. Då är argumenten för vem som ska äga bolaget helt annorlunda.

Mitt svar på den frågan är att det inte är statens uppgift att försöka få kineser att dricka vodka, lika lite som det är statens uppgift att försöka få pensionärer att spela mer roulette genom att erbjuda bussresor till kasinon. Här tycker jag att ni helt och hållet är svaret skyldiga.
(Applåder)

Anf. 13 KENT PERSSON (v):

Herr talman! Debatten handlar inte om huruvida vi ska sälja ut de sex tänkta företagen. Det beslutet har vi faktiskt redan fattat här i riksdagen. Den handlar i stället om hur processen ska gå till. På vilket sätt ska den genomföras, och vilka rådgivare har Mats Odell anlitat? Vi kan se att det speciella råd för själva genomförandet som tillsattes den 10 september består av ledamöter som i högsta grad är involverade i verksamheter som berör de sex företagen.

Marx och Lenin har citerats och nämnts här. Marx sade en gång: Intresset ljuger aldrig när det kommer till skarpt läge. Frågan är hur Lars O. Grönstedt ska handha SBAB och Nordea. Eller hur ska Adine Grate Axén förhålla sig när Telia kommer upp till försäljning igen? Det har Mats Odell inte svarat på. Det är oerhört väsentligt.

Hans Rothenberg brukar citera Blå Tåget eller Ebba Grön. Jag tycker att man ska vara lite noga.

Sida vid sida
tillsammans hjälps de åt
staten och kapitalet
de sitter i samma båt

Det är oerhört viktigt att man förstår att om man ska göra den här typen av affärer måste man också ha klart för sig på vilket sätt man ska ha samröre med i det här fallet kapitalet i form av Handelsbanken.

Detta är grannlaga. Det är inte så att vi inte ska ha samarbete. Det har vi historiskt sett haft ofta och många gånger och det har visat sig vara ett framgångsrecept för Sverige och för utvecklingen av svenskt företagande. Men just i de här fallen ljuger aldrig intresset när det kommer till kritan.

I samband med att Finansinspektionen släppte bomben om Carnegie-affären stod Mats Odells fartyg stadigt på grund. Här borde man ha fått hjälp att bogsera bort fartyget och få lotshjälp in till närmaste hamn för att göra en genomgång av hela organisationen, byta ut delar av besättningen och kanske få en befälhavare som åtminstone hade viss sjövana. Framför allt måste man kunna navigera i de vatten som man ska fara i.

Avslutningsvis: När allt är borta och allt är sålt – vad äger då svenska folket gemensamt och tillsammans?

Anf. 14 PER BOLUND (mp):

Herr talman! Vi från Miljöpartiet ville ha den här debatten i dag för att diskutera med statsministern hur han styr regeringen i processen att sälja statliga bolag. Man kan konstatera att vi har misslyckats med det uppsåtet. Statsministern vägrar att delta och diskutera med oss. De som deltar från regeringspartierna sida vägrar konstant att diskutera saksfrågan och processen. Hur säljer man statliga bolag?

Det är svårt att förstå varför regeringspartierna inte kan se att det finns en stor skillnad mellan mål och process – mellan att äga statliga bolag och den process som ska ske när man ska sälja statliga bolag.

Jag repeterar att vi har ställt oss bakom en försäljning av vissa bolag, nämligen OMX och Vasakronan, och också föreslagit en försäljning av SAS, som Hans Rothenberg var inne på. Men vi har också tydligt redan från början sagt att vi inte tänker delta i en försäljning till vilket pris som helst och med vilka metoder som helst. Till slut, när processen har hamnat tillräckligt mycket på sned, tycker vi att det är ett ansvarsfullt partis ansvar att säga: Nog, vi kan inte ställa oss bakom detta längre.

Det vi saknar hos regeringspartierna är att man tar det ansvaret. Frågan uppstår: Varför ser inte regeringspartierna det som stora delar av Sveriges befolkning och stora delar av ekonomijournalistiken ser, nämligen att det faktiskt är dags för en andningspaus? Det är dags att ta ett omtag i försäljningsprocessen.

Jag läste några av de brev som har kommit in till Finansdepartementet i den här frågan. Det är intressant att se vad vanliga medborgare skriver. Hektor B. klagar på Odells oprofessionella sätt att hantera skattebetalarnas förtroende och pengar och tycker att han borde ta sig en funderrare.

Jag tror att det är en bild som många känner igen. Varför funderar man inte över processen och hur man kan förbättra den?

Anders G. tycker att Mats Odell kommer undan för lätt och att han faktiskt ska erkänna sitt tillkortakommande.

Ingen har fått ett sådant erkännande. Vi har inte sett några tecken på att Mats Odell reflekterar över hur processen kan ändras.

Prot. 2007/08:15
24 oktober

*Särskild debatt om
Finansdepartementets
samröre med invest-
mentbanken Carnegie
kring försäljningen av
sex statliga bolag*

Jag tycker att även andra debattörer på den borgerliga sidan saknar en förståelse för att vi måste ha en process som fungerar för att vi ska ha en förtroende för regeringen som försäljare och för att bolagen ska få högsta möjliga värde.

Jag tycker att Karin Pilsäter ändå reflekterade över det när Carnegie-affären var som allra hetast och ifrågasatte om det kanske var så att de här avhoppen av två tunga medarbetare på Finansdepartementet kunde leda till att man senarelade utförsäljningen lite. Men nu saknas den inställningen helt och hållet. Ingen från regeringspartierna vill fundera över om det är dags att sakta ned lite grann och gå tillbaka och fundera över hur man kan reparera de skador som har orsakats och ta itu med de problem som har uppstått längs processens gång. Det handlar också om att reparera det förtroendetapp som har uppstått hos medborgarna och finansmarknaden.

Jag tycker att det är uppenbart för alla som följer den här frågan att Mats Odell hanterar de hinder som uppstår precis som strutsen. Med huvudet djupt begravt i myllan upprepar han som ett mantra: Det finns inga problem. Tidsplanen ska inte ändras. Det gör ingenting att centrala personer på Finansdepartementet slutar.

Man måste fråga sig om det inte är dags att dra upp huvudet snart och möta problemen, Mats Odell.
(Applåder)

Anf. 15 Statsrådet MATS ODELL (kd):

Herr talman! Det har använts sjöfartsmetaforer här. Det skulle vara intressant att se hur oppositionstrillingarna skulle navigera, vart ni skulle åka och hur det skulle gå.

Jag noterar att det växlar väldigt mycket. Ibland går det för långsamt. Vi hinner inte under den konjunkturfas som nu råder. I dag går det för fort. Det ska stoppas. Det går inte alltid att följa alla de här turerna. De växlar med konjunkturen på något sätt.

Låt mig säga några ord om processen. Regeringskansliet tar fram förslag till transaktioner med hjälp av den personal som finns och med hjälp av en stor stab av rådgivare. Därefter går det förslaget till rådet som kommer att ge en *second opinion* på det förslag som har kommit fram ur Regeringskansliets process. Är det här affärsmässigt? Är det som nu föreslås av Regeringskansliet det bästa möjliga för skattebetalarna? Därefter kommer regeringen att fatta beslut.

Herr talman! Regering och riksdag har alltså fattat beslut om att minska statens ägande i sex företag. I regeringsställning har Socialdemokraterna begärt och fått bemyndigande att sälja tre av dessa företag. Vi har nu begärt och fått bemyndigande att minska statens andelar i ytterligare tre. Men det accepterar inte oppositionen. Man accepterar inte riksdagens beslut utan gör allt för att riva upp det.

I dag har alliansens partier beskrivit motiven för att staten ska minska sitt stora företagsägande. Intäkterna från de här försäljningarna ska minska statsskulden. Det skapar trygghet inför framtida välfärdsutmaningar.

Under er förra mandatperiod, 2002–2006, lades 18 000 äldreboenden i Sverige ned. Ni investerade 1 ½ miljard i spritproduktion på amerikanska Jungfruöarna. Det var er politik. Vi vill göra det omvända.

Anf. 16 THOMAS ÖSTROS (s):

Herr talman! Mats Odell, det är djupt respektlöst mot riksdagen att i en debatt som handlar om regeringens kontakter med Carnegie när skandalen briserar i Carnegie fullständigt bortse från de frågor och de invändningar vi har. Det är djupt respektlöst. Det är en tradition som Mats Odell har skaffat sig under det senast året som bekymrar mig djupt. Du tar inte ansvar, Mats Odell. Din utförsäljningsprocess har kantats av kris efter kris efter kris.

När du efter Carnegieskandalen tvingas till en utfrågning i näringsutskottet häpnar vi som ledamöter när du kommer in och säger: Allting fortsätter som vanligt. Sedan går du under jorden ett par veckor och vägrar svara på frågor och vägrar delta i debatter. När du kommer till riksdagen två veckor senare är svaret att nu ska utförsäljningen skyndas på. Jag blir djupt bekymrad över ditt sätt att hantera så stora värden.

Vid kriser testas regeringsförmågan. När Carnegieskandalen briserar och är känd av alla i vårt samhälle arbetar inte du, Mats Odell, med att försöka kapa kopplingarna till Carnegie. Du anställer två personer som var centralt positionerade på Carnegie under upploppet inför och under skandalen som dina närmaste rådgivare. Du skickar cv:n från Urban Funered direkt till statsminister Fredrik Reinfeldt som vägrar delta i denna debatt. Du svarar inte på frågan: Vad säger statsministern när han fattar beslutet att anställa Urban Funered som regeringens statssekreterare med ansvar för kontroll av finansmarknaderna? Urban Funered har djupa kopplingar till Carnegieskandalen. Vad sade statsministern? Varför mörklägger du detta?

Anf. 17 HANS ROTHENBERG (m):

Herr talman! Så bra att vi äntligen har fått diskutera de statliga bolagen och reda ut allting. Det är en viss ironi i rösten.

Det är många frågor som har ställts fram och tillbaka från den här talarstolen. Jag har inte fått svar på en enda av de frågor jag ställde. Det var väl därför vi skulle träffas för att debattera? Det här var väl inte ett korsförhör? Vi har hört många stora ord, och vi har fortsatt att bygga vidare på metaforer från sjöfarendets konst. Vi kan fortsätta att citera texter från tidigare låtar. Det har faktiskt varit väldigt mycket av Totte Wallins gamla *Jag protesterar*. Ja, jag protesterar mot allting. Så har det varit från oppositionen under den dryga timme vi har diskuterat.

Det som har kommit fram är att det har varit ett antal störande moment i hanteringsprocessen när det gäller försäljningen av de statliga bolagen. Det finns ingen som kan förneka detta. Men att använda detta som ursäkt för att inte fullfölja riksdagens uppdrag till regeringen att omvandla de gemensamma tillgångarna till gemensam nytta är inte att ta ansvar.

Alliansen har fått ett stort, viktigt uppdrag från medborgarna. Det är att bryta utanförskapet, att säkra jobben och säkra morgondagens välfärd. Då ska man inte ändra kursen när det gäller den viktiga insatsen att frigöra kapital som kan användas till infrastruktur, till att bygga morgondagens välfärd på grund av vissa skandaler med bolag som tidigare rege-

*Särskild debatt om
Finansdepartementets
samröre med invest-
mentbanken Carnegie
kring försäljningen av
sex statliga bolag*

*Särskild debatt om
Finansdepartementets
samröre med invest-
mentbanken Carnegie
kring försäljningen av
sex statliga bolag*

ringar har engagerat. Det handlar om att säkra framtidens välfärd och visa att man tar ansvar när det som bäst behövs, och det gör det nu.
(Applåder)

Anf. 18 JAN ANDERSSON (c):

Herr talman! Jag får inga svar från Thomas Östros på varför staten ska driva Vin & Sprit och varför staten ska hyra ut kontorslokaler. Möjligen är det så att det framträdande vi sett i talarstolen handlar mindre om ideologisk övertygelse och mer om frustration över att ha tappat regeringsmakten.

Jag får heller inget svar på den oerhört viktiga fråga som jag ställde i mitt resonemang i inledningsanförandet där jag sade att jag respekterar att oppositionen har en annan syn på det statliga ägandet och på vilken volym det statliga ägandet ska ha. Jag respekterar också att oppositionen svär sig fri från ansvar i beslutet att minska det statliga ägandet. Men jag kan inte acceptera om oppositionen betar sig ansvarslost på ett sådant sätt att värdet på de statliga bolagen minskar.

Tyvärr har jag inte fått något svar på om oppositionen tror att ett ansvarslost agerande från oppositionens sida faktiskt kan innebära att vi minskar värdet på de statliga bolagen. Jag hoppas verkligen att oppositionen nu går hem på sin kammare och funderar på hur man fortsättningsvis ska agera så att detta inte uppstår.

Anf. 19 KARIN PILSÄTER (fp):

Herr talman! Jag kan bara börja med att konstatera beträffande anlittandet av personer som tidigare har varit verksamma på Carnegie att under det senaste året har Thomas Östros inte försuttit ett enda möjligt tillfälle att gå i taket över någonting, men när man anlidade de här två personerna kom det inga pressmeddelanden från Thomas Östros om att detta var skandal. De kom först sedan rapporten kommit, vilken regeringen sedan under ett par dagars tid hanterade på ett sätt som jag tycker slutade både bra och riktigt därför att detta är en förtroendefråga.

Man fortsätter som om ingenting har hänt, säger oppositionen nu. Ja, men det var ju faktiskt så att man tillsatte en ny chef när den första sade upp sig. Det händer faktiskt att folk slutar av olika skäl. Man tillsatte en ny chef och har utökat styrkan som arbetar med den här frågan. Man byter rådgivare, och det tycker jag också är riktigt.

Varje bolag – som vi mycket noggrant har fått redogjort för i många olika sammanhang – har var sin egen process som löper på. Om rådgivarna försvinner är det klart att den processen får ett förändrat innehåll genom att nya rådgivare kontrakteras.

Varje bolag har ju också sin egen logik när det gäller att hitta motparter och lösningar. Om detta blir försenat eller inte vet vi ju ingenting om. Om inte om hade varit hade vi vetat hur historien skulle ha utspelat sig, men det vet vi inte.

Riksdagen kommer att följa och granska vartenda mått och steg som tas i detta sammanhang. Det är klart att varenda medarbetare som är inblandad vet att varje mått och steg kommer att granskas och nagelfaras. De kommer också – utgår jag ifrån – att agera med denna vetskap, och regeringen kommer att kunna ställas till svars.

Regeringen anlitar rådgivare, men självklart är det regeringen som har fullt ansvar för vartenda beslut som tas. Man kommer aldrig att kunna skylla ifrån sig vare sig på bra eller dåliga rådgivare, utan det är regeringen som har det fulla ansvaret.

Detta tycker jag är den viktiga slutsatsen. Processen är jätteviktig, och processen löper inte på som om ingenting har hänt. Den löper på som om precis just detta har hänt, och vi ska nå fram till målet att på ett bra sätt se till att viktiga bolag får nya ägare.

Anf. 20 KENT PERSSON (v):

Herr talman! Inte med ett ord kommenterar Mats Odell att han till rådgivare har en grupp människor som i högsta grad är involverade i andra verksamheter som berör de här sex företagen. Hur ska de med trovärdighet kunna bedöma och ge regeringen råd huruvida de här företagen ska säljas ut till olika företag?

Inte med ett ord kommenterar Mats Odell det. Det tycker jag är synnerligen märkvärdigt, för det är just det som den här debatten handlar om. Den handlar inte om att vi ska sälja ut de här sex företagen, för det har riksdagen redan beslutat, utan den handlar om hur det ska gå till.

Svaret är du mig skyldig. På vilket sätt ska detta kunna bli trovärdigt?

Mats Odell säger också i ett tidigare inlägg här att Carnegie är avfört som en statlig rådgivare, men det är inte riktigt sant. Carnegie är ju den rådgivare som i högsta grad är involverad i börsintroduktionen av Setragruppen. Där finns Carnegie kvar som statlig rådgivare. Det bör Mats Odell känna till.

Till Jan Andersson: Vem betar sig ansvarsfullt i denna församling? Är det oppositionen som kräver att processen borde ses över och utföras på ett ansvarsfull sätt, eller är det alliansparterna som säger att detta ska genomdrivas för att riksdagen har sagt det och man ska göra det inom denna tidsperiod? 50 miljarder ska avyttras inom detta år. Hur ska det gå till? Det är tre månader kvar. Det fattas 32 miljarder för att uppfylla vad regeringen har sagt.

Det är snabba papper nu för att detta ska kunna uppfyllas.

Anf. 21 PER BOLUND (mp):

Herr talman! Jag började denna debatt med att prata om förtroende. Förtroende är en vara som är helt nödvändig både i affärer och i politik och som man inte får slösa bort. Tyvärr kan vi nu konstatera att regeringen genom en ansvarslös hantering av försäljningsprocessen har slösat bort sitt kapital.

Det har varit avhopp, det har varit bristande underlag, det har varit kriser. Sammantaget har detta totalt utarmat regeringens förtroendekapital i frågan om utförsäljningen av statliga bolag.

Jan Andersson frågar vilken som är oppositionens skuld för att förtroendet är borta. Jag tycker att det är lite sorglustigt att höra en sådan fråga. Det är som att skälla på någon som blåser i en orkan för att de förvärrar situationen. Det är ju ändå så att det är en lång serie av misstag och problem som har uppstått på grund av regeringens hantering. Att då försöka peka på oppositionen känns lite underligt, måste jag säga.

Hans Rothenberg frågade i sitt inlägg varför man ska hålla vatten på en hund med anledning av min tidigare liknelse. Problemet här är att den

här hunden har duschat sig helt på egen hand. Om man inte tar sig tid att faktiskt torka hunden kommer problemet bara att förvärras. Den kommer att bli tovigare och tovigare, och den kommer att lukta värre och värre.

Jag vill fortsätta med att ta upp det som Dagens Industri tog upp på sin ledarsida om förtroende den 9 oktober.

”Och den som vill återupprätta ett svårt skadat förtroende måste förstå att det inte går att köra på som vanligt och bara följa de tvingande reglerna. Man måste bjuda till och tillämpa öppenhet, god kommunikation och beredvillighet att medge sina tillkortakommanden.”

Frågan är: När ska regeringen och Mats Odell ta till sig den läxan?

Överläggningen var härmed avslutad.

4 § Meddelande om allmän debattimme

Förste vice talmannen meddelade att information om den allmänna debattimmen *onsdagen den 31 oktober kl. 9.00* delats ut till kammarens ledamöter.

5 § Anmälan om fördröjda svar på interpellationer

Till riksdagen hade inkommit följande skrivelser:

Interpellation 2007/08:44

Till riksdagen

Interpellation 2007/08:44 Uppmuntran att teckna kollektivavtal av Luciano Astudillo (s)

Interpellationen kommer att besvaras fredagen den 16 november 2007.

Skälet till dröjsmålet är tjänsteresor.

Stockholm den 17 oktober 2007

Arbetsmarknadsdepartementet

Sven Otto Littorin (m)

Enligt uppdrag

Karin Renman

Expeditions- och rättschef

Interpellation 2007/08:53

Till riksdagen

Interpellation 2007/08:53 Kvinnors situation i irakiska Kurdistan av Jacob Johnson (v)

Interpellationen kommer att besvaras tisdagen den 20 november 2007.

Skälet till dröjsmålet är utlandsresor.

Stockholm den 22 oktober 2007

Utrikesdepartementet

Till riksdagen

Interpellation 2007/08:60 Jobb för arbetslösa svenskar i Danmark
av Luciano Astudillo (s)

Interpellationen kommer att besvaras fredagen den 16 november
2007.

Skälet till dröjsmålet är tjänsteresor.

Stockholm den 19 oktober 2007

Arbetsmarknadsdepartementet

Sven Otto Littorin (m)

Enligt uppdrag

Karin Renman

Expeditions- och rättschef

6 § Hänvisning av ärenden till utskott

Föredrogs och hänvisades

Proposition

2007/08:18 till skatteutskottet

Skrivelser

2007/08:23 till näringsutskottet

2007/08:30 till skatteutskottet

Motioner

2007/08:U1 och U2 till utrikesutskottet

2007/08:T1 och T2 till trafikutskottet

7 § Energibeskattnings av vissa biobränslen

Föredrogs

skatteutskottets betänkande 2007/08:SkU2

Energibeskattnings av vissa biobränslen (prop. 2006/07:13 delvis).

Förste vice talmannen konstaterade att ingen talare var anmäld.
(Beslut fattades under 9 §.)

8 § Ändringar av förbudet mot märkt olja i fordonstank

Föredrogs

skatteutskottets betänkande 2007/08:SkU3

Ändringar av förbudet mot märkt olja i fordonstank (prop. 2006/07:123).

Förste vice talmannen konstaterade att ingen talare var anmäld.
(Beslut fattades under 9 §.)

Föredrogs
skatteutskottets betänkande 2007/08:SkU4
Vissa frågor avseende beskattning av sjöinkomst (prop. 2007/08:3).

Förste vice talmannen konstaterade att ingen talare var anmäld.

Beslut

SkU2 Energibesiktning av vissa biobränslen
Kammaren biföll utskottets förslag.

SkU3 Ändringar av förbudet mot märkt olja i fordonstank
Kammaren biföll utskottets förslag.

SkU4 Vissa frågor avseende beskattning av sjöinkomst
Kammaren biföll utskottets förslag.

10 § Bordläggning

Anmälades och bordlades
Propositioner
2007/08:21 Ändring i tullagen, m.m.
2007/08:22 Ett förstärkt jobbskatteavdrag
2007/08:24 Vissa personbeskattningsfrågor
2007/08:26 Slopade förmögenhetsskatt m.m.

11 § Anmälan om frågor för skriftliga svar

Anmälades att följande frågor för skriftliga svar framställdes

den 24 oktober

2007/08:141 Den offentliga sektorn som arbetsgivare
av *Margareta Cederfelt* (m)
till arbetsmarknadsminister *Sven Otto Littorin* (m)

2007/08:142 Fler i arbete bland utrikesfödda personer
av *Margareta Cederfelt* (m)
till arbetsmarknadsminister *Sven Otto Littorin* (m)

2007/08:143 Kontroll av reformen om hushållsnära tjänster
av *Margareta Persson* (s)
till finansminister *Anders Borg* (m)

2007/08:144 Bekämpande av den ekonomiska brottsligheten

av *Margareta Persson* (s)

till justitieminister Beatrice Ask (m)

2007/08:145 De förtroendevalda kommunrevisorernas roll i framtiden

av *Johan Löfstrand* (s)

till statsrådet Mats Odell (kd)

2007/08:146 Åtgärder även mot kommunala skolor

av *Hans Wallmark* (m)

till utbildningsminister Jan Björklund (fp)

2007/08:147 Unga kvinnors alkoholkonsumtion

av *Lars-Ivar Ericson* (c)

till statsrådet Maria Larsson (kd)

2007/08:148 Hörselskadades förtidspensionering och sjukskrivning

av *Lars-Ivar Ericson* (c)

till statsrådet Cristina Husmark Pehrsson (m)

2007/08:149 Ungdomars otrygghet

av *Lars-Ivar Ericson* (c)

till justitieminister Beatrice Ask (m)

2007/08:150 Barns och ungdomars läsvanor

av *Lars-Ivar Ericson* (c)

till utbildningsminister Jan Björklund (fp)

2007/08:151 Bilstöd och fordonsanpassning

av *Christina Oskarsson* (s)

till statsrådet Maria Larsson (kd)

2007/08:152 Obligatorisk a-kassa

av *Ameer Sachet* (s)

till arbetsmarknadsminister Sven Otto Littorin (m)

2007/08:153 Öppenhet och dialog i utredning

av *Henrik von Sydow* (m)

till integrations- och jämställdhetsminister Nyamko Sabuni (fp)

2007/08:154 Apoteket och Konkurrensverket

av *Anne Marie Brodén* (m)

till socialminister Göran Hägglund (kd)

2007/08:155 Europeisk arresteringsorder

av *Tomas Tobé* (m)

till justitieminister Beatrice Ask (m)

2007/08:156 Rapport om mäns våld mot kvinnor med funktionsnedsättning

av *Carina Hägg* (s)

till statsrådet Maria Larsson (kd)

Frågorna redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 30 oktober.

Anmälades att skriftliga svar på följande frågor inkommit

den 24 oktober

2007/08:81 Ekonomiska villkor för övervakare inom frivården

av *Alice Åström* (v)

till justitieminister Beatrice Ask (m)

2007/08:87 Suicidprevention

av *Lars-Ivar Ericson* (c)

till statsrådet Maria Larsson (kd)

2007/08:88 Arbetstillfällen för funktionshindrade

av *Lars-Ivar Ericson* (c)

till arbetsmarknadsminister Sven Otto Littorin (m)

2007/08:89 Skärvikens skjutfält

av andre vice talman *Birgitta Sellén* (c)

till försvarsminister Sten Tolgfors (m)

2007/08:90 Sjöbevakningscentraler i Sverige

av andre vice talman *Birgitta Sellén* (c)

till försvarsminister Sten Tolgfors (m)

2007/08:92 Mammografivården i Sverige

av *Barbro Westerholm* (fp)

till socialminister Göran Hägglund (kd)

2007/08:93 Framtiden för Esas satellitstation i Kiruna

av *Tobias Krantz* (fp)

till näringsminister Maud Olofsson (c)

2007/08:97 Åtgärder mot den organiserade brottsligheten

av *Billy Gustafsson* (s)

till justitieminister Beatrice Ask (m)

2007/08:98 Neddragningar på Kronobergshäktet

av *Thomas Bodström* (s)

till justitieminister Beatrice Ask (m)

2007/08:99 Låntagares skydd

av *Birgitta Eriksson* (s)

till finansminister Anders Borg (m)

2007/08:102 HBT-personers situation i Saudiarabien

av *Hans Linde* (v)

till utrikesminister Carl Bildt (m)

2007/08:103 Gästarbetares bostadsförhållanden

av *Luciano Astudillo* (s)

till arbetsmarknadsminister Sven Otto Littorin (m)

2007/08:104 Eric Sahlström Institutet

av *Siv Holma* (v)

till kulturminister Lena Adelsohn Liljeroth (m)

2007/08:106 Poliser i ungdomars vardag

av *Thomas Bodström* (s)

till justitieminister Beatrice Ask (m)

2007/08:108 Barnäktenskap

av *Christina Oskarsson* (s)

till justitieminister Beatrice Ask (m)

2007/08:110 Körkort för kvinnor i Saudiarabien

av *Britta Rådström* (s)
till utrikesminister Carl Bildt (m)

2007/08:111 Diskriminering av bostadssökande

av *Britta Rådström* (s)
till justitieminister Beatrice Ask (m)

2007/08:114 Arbetsplatsolyckor

av *Raimo Pärssinen* (s)
till arbetsmarknadsminister Sven Otto Littorin (m)

2007/08:116 Ekonomisk stabilitet för Eric Sahlström Institutet

av *Mikael Oscarsson* (kd)
till kulturminister Lena Adelsohn Liljeroth (m)

2007/08:117 Förebyggande arbete mot klamydia, hiv och STI

av *Carina Hägg* (s)
till statsrådet Maria Larsson (kd)

2007/08:121 Utlandsfödda företagare och banklån

av *Luciano Astudillo* (s)
till näringsminister Maud Olofsson (c)

2007/08:124 Företagen och arbetsmiljölagen

av *Birgitta Eriksson* (s)
till arbetsmarknadsminister Sven Otto Littorin (m)

2007/08:125 Generika, forskning och små innovationsföretag

av *Birgitta Eriksson* (s)
till socialminister Göran Hägglund (kd)

2007/08:126 Säkrande av kulturarvet med stöd av läns museernas arbete

av *Finn Bengtsson* (m)
till kulturminister Lena Adelsohn Liljeroth (m)

Svaren redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 30 oktober.

13 § Kammaren åtskildes kl. 10.30.

Förhandlingarna leddes av förste vice talmannen.

Vid protokollet

PER PERSSON

/Eva-Lena Ekman

1 § Justering av protokoll.....	1
2 § Val av ledamöter och suppleanter till Nordiska rådets svenska delegation.....	1
3 § Särskild debatt om Finansdepartementets samröre med investmentbanken Carnegie kring försäljningen av sex statliga bolag.....	2
Anf. 1 Statsrådet MATS ODELL (kd)	2
Anf. 2 THOMAS ÖSTROS (s).....	4
Anf. 3 HANS ROTHENBERG (m).....	6
Anf. 4 JAN ANDERSSON (c)	7
Anf. 5 KARIN PILSÄTER (fp).....	8
Anf. 6 KENT PERSSON (v).....	10
Anf. 7 PER BOLUND (mp)	11
Anf. 8 Statsrådet MATS ODELL (kd)	13
Anf. 9 THOMAS ÖSTROS (s).....	14
Anf. 10 HANS ROTHENBERG (m).....	15
Anf. 11 JAN ANDERSSON (c)	16
Anf. 12 KARIN PILSÄTER (fp).....	17
Anf. 13 KENT PERSSON (v)	18
Anf. 14 PER BOLUND (mp)	19
Anf. 15 Statsrådet MATS ODELL (kd)	20
Anf. 16 THOMAS ÖSTROS (s).....	21
Anf. 17 HANS ROTHENBERG (m).....	21
Anf. 18 JAN ANDERSSON (c)	22
Anf. 19 KARIN PILSÄTER (fp).....	22
Anf. 20 KENT PERSSON (v)	23
Anf. 21 PER BOLUND (mp)	23
4 § Meddelande om allmän debattimme.....	24
5 § Anmälan om fördröjda svar på interpellationer.....	24
6 § Hänvisning av ärenden till utskott	25
7 § Energibeskattnings av vissa biobränslen.....	25
Skatteutskottets betänkande 2007/08:SkU2	25
8 § Ändringar av förbudet mot märkt olja i fordonstank	25
Skatteutskottets betänkande 2007/08:SkU3	25
9 § Vissa frågor avseende beskattning av sjöinkomst.....	26
Skatteutskottets betänkande 2007/08:SkU4	26
Beslut	26
SkU2 Energibeskattnings av vissa biobränslen.....	26
SkU3 Ändringar av förbudet mot märkt olja i fordonstank	26
SkU4 Vissa frågor avseende beskattning av sjöinkomst	26
10 § Bordläggning.....	26
11 § Anmälan om frågor för skriftliga svar.....	26
12 § Anmälan om skriftliga svar på frågor.....	28
13 § Kammaren åtskildes kl. 10.30.....	29

